

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตของเทศบาลตำบลเมืองเก่า
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔

ของ

เทศบาลตำบลเมืองเก่า
อำเภอเสนาห์ จังหวัดสระบุรี

คำนำ

จากสถานการณ์การทุจริตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง และบทเรียนที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ผ่านมา สู่การปฏิบัติ จึงมีการริเริ่มแนวคิดในการปรับปรุงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยจะต้องตอบโจทย์ต่อปัญหาหรือสถานการณ์การทุจริตที่ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ต้องเผชิญอยู่จริง และเพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบอย่างเข้มแข็งเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมาตรฐานความโปร่งใส เทียบเท่าสากล ภายใต้วิสัยทัศน์ : ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand) ประเทศไทยในระยะ ๕ ปีข้างหน้า จะมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมืองหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชนในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ประกาศผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ เทียบเท่าตำบลเมืองเก่า ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใส ระดับผลการประเมิน D คะแนน ๕๙.๐๙ คะแนน คือไม่ผ่านการประเมิน

ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิบัติตามตัวชี้วัดของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต จึงได้ดำเนินการจัดทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตประกอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลเมืองเก่า
อำเภอเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
 ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกย่องเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกย่องค่านิยมที่รับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index : CPI)
 ของประเทศไทย
 การประเมินความเสี่ยง
 การวิเคราะห์ความเสี่ยง
 หลักการและเหตุผล
 เครื่องมือในการประเมิน
 ผลคะแนนและระดับผลการประเมิน
 เป้าหมาย
 ประโยชน์
 นิยามศัพท์และคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง
 ประเภทของความเสี่ยง
 การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ของเทศบาลตำบลเมืองเก่า
 วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยง
 การบริหารจัดการความเสี่ยงมีความแตกต่างจากการตรวจสอบภายในอย่างไร
 กรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต
 ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
 ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
 วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง
 -การระบุความเสี่ยง
 -การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง
 -ระดับความเสี่ยง
 -การประเมินการควบคุมความเสี่ยง
 -แผนบริหารความเสี่ยง
 การนำผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในเทศบาลตำบลเมืองเก่า ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

บทนำ

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินด้านต่างๆ รวม ๑๑ ด้านโดยด้านที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของบุคคล คือ นโยบายข้อที่ ๑๐ ว่าด้วยการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ดำเนินการจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรมยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศการรักษาบุคลากรของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการโดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้ในระยะแรกกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริหารสาธารณะได้รวดเร็วทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมายมิให้เจ้าหน้าที่หลักเลี่ยงประวิงเวลาหรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริตหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุนในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจการลงทุนและด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญเสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ในภาครัฐทุกระดับโดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตทั้งในด้านวินัยและคดีรวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานรัฐและเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชนอีกทั้งจะทำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหาเช่นการจัดซื้อจัดจ้างการร่วมทุนการใช้จ่ายเงินภาครัฐการปฏิบัติโดยมิชอบซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการรวมทั้งมีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๙/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ประพฤติมิชอบเพื่อให้การบริหารราชการของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ประชาชน รวมทั้งเพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคมและผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตประพฤติมิชอบโดยกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ให้สอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว และมีประเด็นยุทธศาสตร์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใส่สะอาดทั่วประเทศ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

๑. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
๒. ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
๓. สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
๔. พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
๕. ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต
๖. ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของ

ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

พันธกิจ

สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกย่องธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ ๑ สังคมมีพฤติกรรมร่วมด้านการทุจริตในวงกว้าง

วัตถุประสงค์ที่ ๒ เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งด้านการทุจริตในทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์ที่ ๓ การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่ากันด้านนวัตกรรมกลไกป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ที่ ๔ การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมายมีความรวดเร็วเป็นธรรมและได้รับความร่วมมือจากประชาชน

วัตถุประสงค์ที่ ๕ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย มีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

๑. ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม

๑.๑ มุ่งเน้นปลูกฝังจิตสำนึก ปรับฐานคิด

๑.๒ พัฒนาหลักสูตร/บทเรียน/การเรียนการสอน/การถ่ายทอด ในทุกระดับ

๑.๓ พัฒนา/ปรับปรุงมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและประกาศใช้อย่างจริงจัง

๒. ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อต้านทุจริต

๒.๑ กล่อมเกลாத่างสังคมทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัย

๒.๒ พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

๒.๓ พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ

๒.๔ สื่อสารทางสังคมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๒.๕ เสริมบทบาทสื่อมวลชนและองค์กรวิชาชีพ

๒.๖ พัฒนามาตรวัดทางสังคม

๓. ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต

๓.๑ ปรับใช้ในการกล่อมเกล่า

๓.๓ พัฒนาหลักสูตร/ปรับปรุงรูปแบบและวิธีการนำเสนอ

๓.๔ พัฒนาระบบและองค์ความรู้

๔. เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community) และบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต

๔.๑ สร้างชุมชนเฝ้าระวัง ต่อต้านการทุจริต

๔.๒ Social Sanction

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

๑. พัฒนากลไกการกำหนดให้นักการเมืองแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน

๑. กำหนดให้นักการเมืองต้องแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

๒. จัดทำเอกสารแสดงเจตจำนงทางการเมืองของพรรคการเมืองและเผยแพร่ให้แก่ประชาชน

๒. เร่งรัดการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับ

๒.๑ ศึกษาและกำหนดแนวทาง/ขั้นตอนการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ

๓. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนกำหนดยุทธศาสตร์และมาตรการสำหรับเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริต

๓.๑ ศึกษา/วิเคราะห์แนวทางปฏิบัติทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น

๓.๒ ประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

๓.๓ เสริมเจตจำนงทางการเมืองในระดับประชาชน

๔. พัฒนาระบบการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา

๔.๑ ศึกษาวิเคราะห์แนวทาง/จัดทำแผนปฏิรูปการจัดสรรงบประมาณ

๕. ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชนโดยรัฐให้การสนับสนุนทุนตั้งต้น

๕.๑ ศึกษาแนวทาง

๕.๒ พัฒนาตัวแบบกองทุน

๖. ประยุกต์นวัตกรรมในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินงานตามเจตจณงทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณะ

๖.๑ กำหนดพรรคการเมืองแสดงแนวทางนโยบาย/งบประมาณก่อนการเลือกตั้ง

๖.๒ จัดทำระบบฐานข้อมูลการกำกับติดตามโครงการที่ดำเนินการตามนโยบายของพรรคการเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

๑. วางมาตรการเสริมในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายบนฐานธรรมาภิบาล ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนการก่อตัวนโยบาย (Policy Formation)

- ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation)

- ขั้นตอนตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision)

- ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation)

- ขั้นตอนการประเมินนโยบาย (Policy Evaluation)

๑.๑ การตรวจสอบแนวนโยบายหาเสียงของพรรคการเมือง

๑.๒ เกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงของนโยบาย Policy Risk Indication (PRI)

- ๑.๓ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารนโยบาย
- ๑.๔ พัฒนารอบกำหนดนโยบาย
- ๑.๕ พัฒนาระบบปฏิบัติการยอมรับนโยบายและรับผิดชอบของสังคม
- ๑.๖ วิเคราะห์ความเสี่ยงและการใช้จ่ายงบประมาณ
- ๑.๗ เสริมสร้างความโปร่งใสกระบวนการพิจารณากฎหมาย
- ๑.๘ กำหนดบทลงโทษฝ่าฝืนจริยธรรม
- ๑.๙ สร้างกลไกตรวจสอบฝ่ายบริหาร
- ๑.๑๐ พัฒนาวัดกรรมเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใส
- ๑.๑๑ บูรณาการติดตามนโยบาย

๒. การรายงานผลสะท้อนการสกัดกั้น การทุจริตในวงจรนโยบาย (Policy cycle feedback)

- ๒.๑ จัดตั้งหน่วยงานกลางการบูรณาการและประมวลผลข้อมูล
๓. การพัฒนานวัตกรรมสำหรับการรายงานและตรวจสอบธรรมาภิบาลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - ๓.๑ นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใช้ติดตามและตรวจสอบนโยบายรัฐ
๔. ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และตรวจสอบ การทุจริตเชิงนโยบายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ๔.๑ ศึกษาวิเคราะห์/เผยแพร่องค์ความรู้ตรวจสอบนโยบายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต

- ๑.๑ ระบบงาน
- ๑.๒ แนวคิด
- ๑.๓ มาตรการ

๒. สร้างกลไกการป้องกันเพื่อยับยั้งการทุจริต

๒. เครื่องมือ/กลไกในการตรวจสอบ/ยับยั้ง

๓. พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดปัญหาการทุจริต

- ๓.๑ Online Public Sector Trends

๔. พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ๔.๑ Marketing in Public Sector
- ๔.๒ Content
- ๔.๓ Theme

๕. การพัฒนา วิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

- ๕.๑ พัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน/บูรณาการระบบประเมิน

๖. สนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินการตามหลักบรรษัทภิบาล

- ๖.๑ Cooperate Governance

๗. พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ เชิงสร้างสรรค์ของบุคลากรด้านการป้องกันการทุจริต

- ๗.๑ Creative Thinking
- ๗.๒ Competency Trends

๘. การพัฒนาระบบและส่งเสริมการดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓

- ๘.๑ นโยบายแนวปฏิบัติ
- ๘.๒ ปรับปรุงประมวลจริยธรรม
- ๘.๓ แนวทางจัดซื้อจัดจ้าง
- ๘.๔ แลกเปลี่ยนข่าวสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

๑. ปรับปรุงระบบรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ

- ๑.๑ การปรับปรุงกฎหมาย/ระเบียบให้กระบวนการมีประสิทธิภาพ
- ๑.๒ สร้างความเชื่อมั่น
- ๑.๓ เชื่อมโยงการข่าวและฐานข้อมูล เพื่อลดความล่าช้า ช้าซ้อน

๒. ปรับปรุงการตรวจสอบความเคลื่อนไหว และความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน

- ๒.๑ พัฒนาระบบการตรวจสอบความเคลื่อนไหว (smart audit system)
- ๒.๒ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

๓. ปรับปรุงกระบวนการและพัฒนากลไกพิเศษในการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๔. ตรากฎหมายการบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตรของการทุจริตและสอดคล้องกับสนธิสัญญาและมาตรฐานสากล

- ศึกษาและวิเคราะห์ปรับปรุงกฎหมาย
- จัดลำดับความเสียหาย/เร่งด่วน/ความถี่
- บูรณาการหน่วยงานตรวจสอบถ่วงดุล

๕. บูรณาการข้อมูลและข่าวกรองในการปราบปรามการทุจริต

- พัฒนาระบบฐานข้อมูล
- จัดตั้งศูนย์กลางข่าวกรอง (Intelligence agency)
- ร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวกรองร่วมกับสื่อ/ภาคประชาสังคม

๖. การเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองพยาน และผู้แจ้งเบาะแส และเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต

- Whistleblower ,คุ้มครองเจ้าหน้าที่ , กำหนดรางวัลแจ้งเบาะแส

๗. พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสหวิทยาการของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต

- พัฒนาองค์ความรู้/ทักษะ/ขีดความสามารถ
- แลกเปลี่ยน/การเสริมความรู้ในรูปแบบสหวิชาการ
- สร้างระบบการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing)

๘. การเปิดโปงผู้กระทำความผิดให้สาธารณชนรับทราบและตระหนักถึงโทษของการกระทำการทุจริตเมื่อคดีถึงที่สุด

๙. เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทุจริตระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๑. ศึกษา และกำกับติดตามการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๑.๑ ศึกษาระเบียบวิธีวิจัย (Methodology) ของแหล่งข้อมูลที่ใช้สำหรับการจัดอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)

๑.๒ บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ เร่งรัด และกำกับติดตามการดำเนินการ

๑.๔ การจัดการการรับรู้ (Perceptions)

๒. บูรณาการเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๒.๑ วิเคราะห์และเชื่อมโยงเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติฯ จัดทำ Strategy Map

๒.๒ กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ

วิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการต่างๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ในทางปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

หลักการและเหตุผล

ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตประพตติมิชอบได้กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการ หรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตประพตติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบเฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพตติมิชอบได้ ประกอบกับนโยบายของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ก็ได้กำหนดให้มีการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพตติมิชอบในภาครัฐเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล เพื่อให้การขับเคลื่อน

นโยบายของรัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ประกาศผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ เทศบาลตำบลเมืองเก่า อำเภอเสนาห์ จังหวัดสระบุรี ๕๙.๐๙ คะแนน ระดับผลการประเมิน D ไม่ผ่านการประเมิน

เครื่องมือในการประเมิน

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ(ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ โดยมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ๓ เครื่องมือ โดยสรุป ดังนี้

เครื่องมือในการประเมิน	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก
แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน(IIT)	ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่	ร้อยละ ๓๐
	ตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ	
	ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ	
	ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ	
	ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต	
แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน(IIT)	ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงาน	ร้อยละ ๓๐
	ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสาร	
	ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน	
แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน(EIT)	ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล	ร้อยละ ๔๐
	ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต	

ผลคะแนนและระดับผลการประเมิน

ผลการประเมินจะประกอบด้วย ค่าคะแนน โดยมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และระดับผลการประเมินโดยจำแนกออกเป็น ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับ
๙๕.๐๐-๑๐๐	AA
๘๕.๐๐-๙๔.๙๙	A
๗๕.๐๐-๘๔.๙๙	B
๖๕.๐๐-๗๔.๙๙	C
๕๕.๐๐-๖๔.๙๙	D
๔๐.๐๐-๕๔.๙๙	E
๐-๔๙.๙๙	F

เพื่อให้เกิดแนวทางในการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ที่สามารถได้ผลคะแนนประเมินในระดับที่สูงขึ้น

เป้าหมาย

ค่าคะแนนและระดับผลการประเมิน ๘๕ คะแนน ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

ประโยชน์

๑. เป็นกลไกและเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการทุจริตที่จะเกิดขึ้นในองค์กรส่งผลให้การบริหารงานมีความโปร่งใส
๒. จัดทำบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและลดปัญหาการทุจริตได้
๓. ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ความพึงพอใจ และศรัทธาของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล
๔. เทศบาลจัดทำประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีและนำไปสู่การปฏิบัติแล้วจะส่งผลถึงระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ด้วย
๕. ได้ผลการประเมินความเสี่ยงตามตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ตัวชี้วัดย่อยที่ ๑๐.๑ การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต ประเมินความเสี่ยงเพื่อป้องกันการทุจริตประจำปี ประกอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
๖. ได้แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงประกอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
๗. พนักงานเทศบาล มีแนวปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยงที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และไม่ก่อให้เกิดการทุจริตต่อการปฏิบัติงาน
๘. มีข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร
๙. ได้แนวทางในการดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริต

นิยามศัพท์และคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง

เพื่อให้การใช้คำที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเป็นที่เข้าใจในทิศทางเดียวกัน ทั้งเทศบาลจึงกำหนดคำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงไว้ดังนี้

ความเสี่ยง(Risk) หมายถึง เหตุการณ์/การกระทำใดๆ ที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งหากเกิดขึ้นจะมีผลกระทบในเชิงลบ ต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน/โครงการที่จะก้าวสู่พันธกิจ และวิสัยทัศน์ ที่ได้กำหนดไว้

การจัดการความเสี่ยงหรือ การบริหารความเสี่ยง (Risk management) คือ การจัดการความเสี่ยง ทั้งในกระบวนการในการระบุ วิเคราะห์(Risk analysis) ประเมิน(Risk assessment) ดูแล ตรวจสอบ และควบคุม ความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับ กิจกรรม หน้าที่และกระบวนการทำงาน เพื่อให้เทศบาลลดความเสียหายจากความเสียหายมากที่สุด อันเนื่องมาจากภัยที่เทศบาล ต้องเผชิญในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเรียกว่า อุบัติภัย(Accident)

แผนการบริหารความเสี่ยง (Planning of Risk) หมายถึง แผนซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานเทศบาล ได้มีแนวทางการบริหารความเสี่ยง

การติดตามและประเมินผล เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีความสมบูรณ์ เทศบาลจะต้องมีการติดตามและประเมินผล หลังการดำเนินการติดตามแผน และทำการสอบถามดูว่าแผนจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดี ให้ดำเนินการต่อ หรือแผนจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน โดยอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม และกำหนดความถี่เพื่อสอบถามเป็นรายไตรมาส

ประเภทของความเสีย

การบริหารความเสี่ยงองค์กรนั้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลกิจการของแต่ละองค์กร หากองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์องค์กรทั้งในเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ซึ่งประเภทของความเสียแบ่งออกได้ ๔ ลักษณะ ดังนี้

๑. ความเสี่ยงทางด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk:SR) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงานและนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจ โดยแหล่งที่มาของความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ สามารถจำแนกได้ ๒ ประเภท คือ

๑.๑ ปัจจัยความเสียภายนอก ได้แก่ ภาวะการแข่งขัน การเปลี่ยนแปลงนโยบาย กระแสสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยการเมือง

๑.๒ ปัจจัยความเสียภายใน ได้แก่ ปัจจัยภายในที่องค์กรสามารถควบคุมได้ แต่สามารถส่งผลกระทบต่อหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กระบวนการ และวิธีปฏิบัติงาน ความเพียงพอของข้อมูล และเทคโนโลยี สำหรับการให้บริการ เป็นต้น

๒. ความเสี่ยงทางการเงิน(Financial Risk: FR) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่เบิกจ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามแผน งบประมาณถูกตัด งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดสรรไม่เพียงพอ

๓. ความเสี่ยงทางการปฏิบัติงาน (Operation Risk:OR) หรือความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน คือ ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากขาดการควบคุมที่ดี โดยอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานภายในคน ระบบ หรือเหตุการณ์ภายนอก

๔. ความเสี่ยงด้านกฎหมายและข้อกำหนดผูกพันองค์กร(Compliance Risk :CR) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ หรือกฎระเบียบหรือกฎหมายที่มีอยู่ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

การประเมินความเสี่ยง(Risk Assessment) หมายถึง การวิเคราะห์และการจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยงต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของส่วนงานหรือหน่วยงานภายใน

โอกาสที่จะเกิด หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ผลกระทบ หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ของเทศบาลตำบลเมืองเก่า

วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยง

มาตรการป้องกันการทุจริตจะสามารถลดความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการทุจริตในองค์กรได้ ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงการทุจริต การออกแบบและการปฏิบัติงานตามมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสี่ยงการทุจริตให้แก่บุคลากรในองค์กร ถือเป็นการป้องกันการทุจริตในองค์กร ทั้งนี้ การดำเนินการขององค์กรจะไม่มีทุจริต หรือกรณีที่พบกับการทุจริตจะช่วยเป็นหลักประกันระดับหนึ่ง ว่า การดำเนินการขององค์กรจะไม่มีทุจริต หรือในกรณีที่พบกับการทุจริตที่ไม่คาดคิดโอกาสที่ประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่นหรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีกรนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงมาใช้เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระอีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมาตรฐานระบบหรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป

การบริหารจัดการความเสี่ยงมีความแตกต่างจากการตรวจสอบภายในอย่างไร

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นการทำงานในลักษณะที่ทุกภาระงานต้องประเมินความเสี่ยงก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง และแทรกกิจกรรมการตอบโต้ความเสี่ยงไว้ก่อนเริ่มปฏิบัติงานหลักตามภาระงานปกติของการเฝ้าระวังความเสี่ยงล่วงหน้าจากภาระงานร่วมกันโดยเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบปกติที่มีการรับรู้และยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง(ผู้นำส่งงาน) เป็นลักษณะ Pre-decision ส่วนการตรวจสอบภายในจะเป็นลักษณะการกำกับติดตามความเสี่ยงเป็นสอบทาน Post-decision

กรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

องค์ประกอบที่ ๑ สภาพแวดล้อม

หลักการที่ ๑ องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

หลักการที่ ๒ แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับ ดูแล

หลักการที่ ๓ มีอำนาจการสั่งการชัดเจน

หลักการที่ ๔ องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจูงใจพนักงาน

หลักการที่ ๕ องค์กรผลักดัน ให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๒ การประเมินความเสี่ยง

หลักการที่ ๖ กำหนดเป้าหมายชัดเจน

หลักการที่ ๗ ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม

หลักการที่ ๘ พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต

หลักการที่ ๙ ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการควบคุม

หลักการที่ ๑๐ ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

หลักการที่ ๑๑ พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม

หลักการที่ ๑๒ ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ สารสนเทศและการสื่อสาร

หลักการที่ ๑๓ องค์กรข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ

หลักการที่ ๑๔ มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินการต่อไปได้

หลักการที่ ๑๕ มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจจะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๕ กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล

หลักการที่ ๑๖ ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน

หลักการที่ ๑๗ ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม

ทั้งนี้ องค์ประกอบการควบคุมภายในแต่ละองค์ประกอบจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันมีอยู่จริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้ จึงจะทำให้การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพ

๔.องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริต ประกอบด้วย แรงกดดัน หรือแรงจูงใจ หรือโอกาส ซึ่งเกิดจากช่องโหว่ของระบบต่างๆ คุณภาพการกำกับควบคุมภายในมีจุดอ่อน หรือหาเหตุผลสนับสนุนการกระทำ

๕.ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๕.๑ ความเสี่ยงการทุจริตเกี่ยวข้องกับการอนุมัติพิจารณา อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติ หรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘)

๕.๒ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๕.๓ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้งบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

๖.ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๙ ขั้นตอนดังนี้

๑.ระบุความเสี่ยง

๒.การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

๓.เมทริกส์ระดับความเสี่ยง

๔.การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

๕.แผนบริหารความเสี่ยง

๖.การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

๗.จัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง

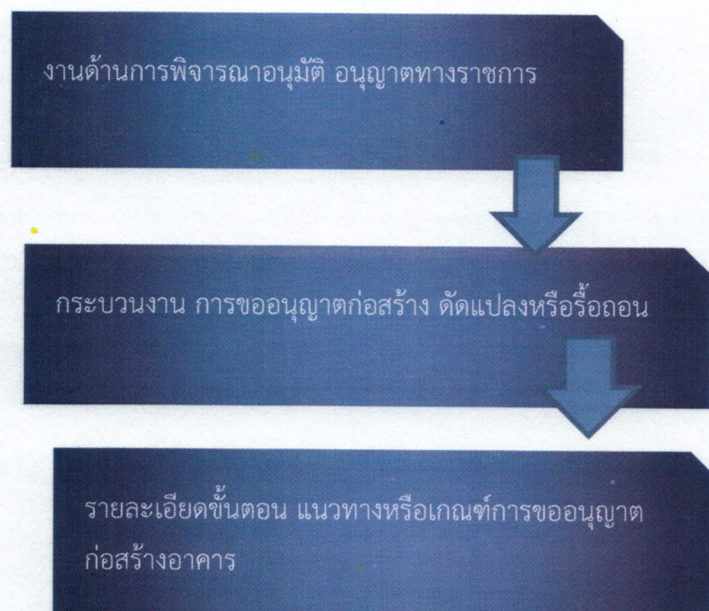
๘.การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

๙.การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง

๗.วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง

การเตรียมการเพื่อประเมินความเสี่ยง ต้องดำเนินการ ดังนี้

- คัดเลือกกระบวนการงานของประเภทด้านนั้นๆ โดยเฉพาะการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต(มาจาก ๓ ด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงการทุจริตเกี่ยวกับการอนุมัติพิจารณาอนุญาต ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ และความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ)
- เลือกงานที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
- เลือกกระบวนการงาน จากที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
- เตรียมข้อมูล ขั้นตอน แนวทาง หรือเกณฑ์การปฏิบัติงาน ของกระบวนการงานที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

๗.๑ การระบุความเสี่ยง(Risk Identification)

การนำข้อมูลที่ได้รับจากการเตรียมข้อมูล ในส่วนของรายละเอียดและขั้นตอน แนวทางหรือเกณฑ์การปฏิบัติงานของกระบวนการงานที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ซึ่งในการปฏิบัติงานนั้น อาจประกอบด้วยกระบวนการย่อย จึงให้ระบุความเสี่ยงโดยอธิบายรายละเอียด รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงที่เสี่ยงต่อการทุจริตเท่านั้น และในการประเมินต้องคำนึงถึงความเสี่ยงในภาพรวมของการดำเนินงานเรื่องที่จะทำการประเมิน เนื่องจากในระบบงานการปฏิบัติงานตามขั้นตอนอาจไม่พบความเสี่ยง หรือความเสี่ยงต่ำ แต่อาจพบว่ามีความเสี่ยงในเรื่องนั้นๆ ในการดำเนินงานที่ไม่อยู่ในขั้นตอนก็เป็นได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าหน่วยงานจะมีมาตรการป้องกันการทุจริต หรือแก้ไขความเสี่ยงการทุจริตอยู่แล้ว นำข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวลงในประเภทความเสี่ยง ซึ่งเป็น

Known factor	ความเสี่ยง ปัญหา/พฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น เคยรับรู้ว่าจะเคยเกิดมาก่อน คาดหมายว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นซ้ำ
Unknown factor	ปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประเมินการล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

ประเมินความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ประเมินความเสี่ยงการทุจริตด้าน

ลำดับที่	ประเด็นความเสี่ยง
๑	ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต
๒	ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่
๓	ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

ชื่อกระบวนการ การขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง

หน่วยงาน เทศบาลตำบลเมืองเก่า

ระบุความเสี่ยง (Know Factor และ UnKnow Factor)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงการทุจริต	
		ความเสี่ยง ปัญหา/พฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น เคยรับรู้เคยเกิดมาก่อน คาดหมายว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นซ้ำหรือประวัติดูแลอยู่แล้ว (Know Factor)	ปัจจัยเสี่ยงที่มาจากพยากรณ์ ประเมินการล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (UnKnow Factor)
๑	การนำรถส่วนกลางไปใช้ในลักษณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือนำรถส่วนกลางไปใช้ในกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์		√

แสดงสถานะความเสี่ยง (แยกตามสีไฟจราจร)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยง	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑	การนำรถส่วนกลางไปใช้ในลักษณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือนำไปใช้ในกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์			√	

ตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

โอกาส/ความเสี่ยง	คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
		ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง
การนำรถส่วนกลางไปใช้ในลักษณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือนำไปใช้ในกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์	ดี		✓	

ตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

ชื่อแผนบริหารความเสี่ยง การขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงการทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
๑	การนำรถส่วนกลางไปใช้ในลักษณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือนำไปใช้ในกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์	๑.จัดทำบันทึกแจ้งแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ละที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๓ เพื่อให้พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างทราบและถือปฏิบัติ ๒.มอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการใช้รถส่วนกลางของแต่ละหน่วยงานเพื่อดำเนินการขออนุญาตใช้รถส่วนกลางให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ละที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๓

การนำผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง
ไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในเทศบาลตำบลเมืองเก่า
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

ประเด็นที่อาจก่อให้เกิดการ ทุจริตต่อการปฏิบัติงานใน ระดับมากที่สุด	การจัดการความเสี่ยง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การติดตามและ ประเมินผล
การนำรถส่วนกลางไปใช้ใน ลักษณะเพื่อประโยชน์ ส่วนตัวหรือนำไปใช้ใน กิจกรรมที่ไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์	๑.เพิ่มความรู้ความเข้าใจ ให้กับพนักงานเทศบาล ๑.๑ ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่า ด้วยการใช้และรักษา รถยนต์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ละที่แก้ไข เพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๒.จัดทำคู่มือเพื่อใช้เป็น แนวปฏิบัติ ๓.กำหนดแนวทางการ ปฏิบัติเกี่ยวกับความ โปร่งใส การเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม และ คู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ	๑.สำนักปลัด ๒.กองคลัง ๓.กองช่าง ๔.กองการศึกษา ๕.กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	๑.จากผลตรวจสอบของ หน่วยตรวจสอบ ๒.คู่มือการปฏิบัติงาน ๓.รายงาน